

и тѣ, както и войницитеѣ, сѣдаха на заднята си частъ и се спущаха. Току до спуска се търкаляха три, осакатени отъ спущанието, коня.

Бавно вървеше спущанието на опълченцитеѣ, а, между това, вече три пѣти се получава отъ началството заповѣдъ по скоро да пристигнемъ долу — къмъ Химитлий.

Съ разрѣшението на дружинния командиръ, азъ отидохъ напредъ самъ. Отъ спуска на долу пѣтя минува по долината и бѣ твърдѣ добъръ. Плиткия тукъ снѣгъ бѣше съвсѣмъ истѣпканъ. По пѣтя срѣщахъ ранения Подполковникъ Куропаткинъ, началникъ щаба на 16 дивизия, когото носяха 4 войника на носилка. На разстояние около 400 крачки отъ спуска имаше една сая, малко по долу отъ нея, азъ съгледахъ една група офицери, между които бѣха: Генералъ Столѣтовъ, Графъ Толстой и Князь Вяземски.

Долу кипѣше ожесточенъ бой.

Неприятелските куршуми току свиряха високо надъ главата ми, понеже азъ се намирахъ въ мъртвото пространство. При всичко, че се отдѣлихъ отъ дружината съ разрѣшението на Майора Чилиева, азъ не се рѣшихъ, обаче, да вървя по надолу т. е. да се приближа до началството и за туй се върнахъ назадъ. Въ това врѣме дружината вече бѣше се спустнала и съ бѣрзи крачки вървеше на надолу. Първа пристигна, при групата, офицери 3-я дружина, която и незабавно се испрати да заеме ложементитеѣ, ископани отъ сапѣоритеѣ на една възвишенность влѣво отъ пѣтя за с. Химитлий; 4-а дружина се расположи на същата възвишенность, вдѣсно отъ 3-я, а 5-а и 6-а влѣво отъ тая послѣдната. При това 5-а и 6-а дружини бѣха съ фронтъ къмъ истокъ — с. Шипка, 3-я дружина имаше фронта си къмъ юго-истокъ — с. Шейново, а 4-а дружина — право къмъ югъ — с. Химитлий. Отъ позицията на 3-я дружина се виждаше цѣлото пространство къмъ истокъ: с. с. Енина, Хасътъ, Скиречево и г. Казанлъкъ; къмъ югъ цѣлото пространство до малкия Балканъ — Срѣдня Гора, по което сѣ расхвърлени много голѣми и богати села, между които, — Га-